

Underbilag 3 til bilag 6.

DEPARTEMENTET FOR UDENRIGSØKONOMI

Den 26. april 1973.

Notat.

Udøvelse af fiskeri i de grønlandske farvande.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om søtransport af gods til Grønland har den 4. april 1973 udbedt sig ministeren for Grønlands kommentar til skrivelse af 2. april 1973 fra Dansk Fiskeriforening og har samtidig udbedt sig markedsafdelingens vurdering af de af Fiskeriforeningen fremførte synspunkter.

Den fælles fiskeripolitikens bestemmelser vedrørende fiskeri på medlemslandenes søterritorier kan efter de gældende regler opstilles således:

1. Den fælles fiskeripolitik hviler i henhold til rådsforordning 2141/70, art. 2, på et generelt princip om gensidig fiskeriret på medlemslandenes søterritorier.

2. I tiltrædelsestraktatens art. 100 gennemføres en for 10 år fra Fællesskabernes udvidelse begrænset særordning, hvorefter medlemslandene kan begrænse udøvelsen af fiskeri på søterritoriet til kun at finde sted fra fartøjer, der traditionelt har fisket i disse farvande. Bestemmelsen tager sigte på at give den lokale befolkning, som i væsentlig grad er afhængig af fiskeriet, en rimelig tid til at tilpasse sig de ændrede vilkår, som den fælles fiskeripolitik giver. Allerede i grundforordning 2141/70 findes i art. 4 en bestemmelse, der giver særlige kystområder en særstilling, idet der i denne artikel åbnes mulighed for, at Rådet på forslag af Kommissionen kan vedtage, at adgangen til visse fiskerizoner inden for en grænse af 3 sømil kan „forbeholdes den i kystområderne langs

disse fiskerizoner bosiddende befolkning, når denne hovedsageligt ernærer sig af kystfiskeriet“. Undtagelser fra denne bestemmelse kunne alene iværksættes i 5 år efter forordningens ikrafttræden.

3. For Grønlands vedkommende er art. 100, stk. (1), sidste sætning, derimod udtryk for en undtagelse fra den særordning, som art. 100 i øvrigt foreskriver. Den midlertidige særordning i art. 100 udelukker ikke traditionelt fiskeri fra søterritoriet, hvilket derimod er tilfældet for den grønlandske undtagelsesordnings vedkommende, idet art. 100, stk. (1), sidste sætning, foreskriver, at „fartøjer fra andre områder i Danmark kan dog fortsat udøve fiskeri i de grønlandske farvande senest indtil 31. december 1977.“

At den lokale befolkning i kystområderne hovedsageligt ernærer sig ved kystfiskeriet, er i særlig grad tilfældet for Grønland. Fra dansk side gav man under optagelsesforhandlingerne udtryk for, at en anvendelse af den almindelige særordning i art. 100 ikke ville være en tilstrækkelig beskyttelse af den grønlandske befolknings fiskeri. Ifølge art. 100 opretholdes de særlige fiskerirettigheder, som hver af de oprindelige medlemslande og de nye medlemslande kunne påberåbe sig den 31. januar 1971 over for en eller flere af de øvrige medlemslande.

Flere medlemslande af EF har fiskerirettigheder ved Grønland, som — ifølge aftalerne — udløber 31. maj 1973, lige så vel som danske og færøske fiskere har visse særrettigheder til fiskeri i de grønlandske farvan-